

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1052/2015
17.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.З., одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника трећег лица – власника Љ.З., адвоката С.М., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 703/15 од 08.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника трећег лица – власника Љ.З., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 703/15 од 08.07.2015. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 703/15 од 08.07.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе трећег лица, власника Љ.З., његовог пуномоћника адвоката В.М. и пуномоћника трећег лица – власника С.С., адвоката Н.С. изјављене против решења Вишег суда у Јагодини Пои – 5/14 (Кв 361/14) од 10.06.2015. године.

Против овог решења пуномоћник трећег лица – власника Љ.З., адвокат С.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде Закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведено решење укине у целости или га делимично преиначи у складу са наводима изнетим у захтеву.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости пуномоћника трећег лица је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступака који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу

3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да пуномоћник трећег лица – власника као странке у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела, није овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек.

Имајући у виду наведено те чињеницу да је у конкретном случају пуномоћник трећег лица – власника Љ.З., поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев пуномоћника трећег лица – власника недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**